UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Psalm[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

vt vitemus nexum ipo ꝓſtāte
Amen. ℣. Ecce ſacerdos ma.
Sup mag. añ. Magnifice-
mus in excelſis chriſtum vene
rantes qui ſanctum ſeuerū in
ſede locauit olympi angelico
fruit ubi nūc dyademate gau
dens vñ pater humiles odas
tu reſpice noſtras. Collecta.
Deus qui beatum ſeuerum
ad pontificatus apicem ꝑ ad
uentum ſpūs ſancti in colum-
be ſpecie ꝓmouiſti tribue que
ſumus: vt eadem que ſup euꝫ
viſa ē colūba deſcendere in no
ſtris dignetur mentib habi-
tare. Per dominum noſtrum
ieſum chriſtum filium tuum.
Ad mat. Inuitat. Preoccu-
pemus dñi faciem in bti con-
feſſoris ſeueri ſolemnitate. Cu
ius ꝓces inclite omni nos ſol-
uant facinore. ps. Venite ex.
In primo noctur. añ. Beat⁹
ꝯfeſſor ſeuerus virtutū merit
ꝓcipu⁹ via iniq̄rū ſpreta in di
lege ꝑmāſit ſine ruga. ps. Be
atus vir. añ. Qui habitat in
cel rex regū cōſtituit ꝯfeſſorē
ſeuerū ſup multitudine gētiū
predicare regnū celorū. Ps.
Quare fre. añ. Filij hoim ſci
tote qm̄ mirificauit dñs ſcm̄
ſeuerū ipe exaudit orōem eius
ꝓ nob miſeris fcām. Pſalm.
Cū inuo. ℣. Ecce ſacer. L. I.
Inclitus dñi ꝯfeſſor ſeue
rus longo tp̄e in laycali
habitu cōſtitutus vitā paupe
rem in vrbe rauenna ſcḋm ſclm̄
gerebat. Hic quandā feminā
in matrimoniū ſortitus ē no
mine vincentiam de qua ge-
nuit filiā vocabulo innocētiā.
cū qb opa muliebria victū q̄-
ſitās opabat. nā lanā nere mo
re feminaꝝ atqꝫ texere ſolebat
Unde vulgo lanarius voca-
bat. Qualis aūt meriti idem
vir fuerit apd internū iudicē
etiā homib idē arbiter inno-
teſcere curauit ſicut in ſequēti
bus demonſtrabit. Nā cū pre
ſul memorate vrbis obiiſſet iuſ
ſus ē populus a principe ciui
tatis triduanum agere ieiuni
um vt deus ꝑ aliquod ſignū
oſtenderet qui in locum defū-
cti ſuccedere debuiſſet Tu. ℟.
O ſeuere glorioſe ſeruis tuis
condeſcende Sub obtētu me
ritoꝝ ſoluens nexus delictoꝝ
℣. Poſt vite curſū trahe nos
ad gaudia ſurſū. Sub obtē-
tu meritorum. Lectio ſecūda
Dū hec gerūtur dixit ſeuer⁹
vincentie cōiugi ſue vadā ad
eccleſiā videre q̄s hodie eliga
tur eps. Cui illa cū indignati
one rn̄dit. Quid tu pānis vi-
lib obſitus int nobiles ꝛ pur
puratos viros queris. vel q̄d
ꝑtinet ad te magnatoꝝ ſuper
epi electōe ꝯſiliū. vtili⁹ ē tibi
vt ſolito more alicui ſuias vñ
mihi et filie tue victui neceſſa

ria miniſtrare valeas. Adhuc
ille. Quid nocet ſi vadā. At
illa ait. Utinā illuc veniēs co
laphizatus recedas. Ille aūt
vxoris ꝑuipēdēs ꝟba ad ec-
cleſiam ꝓperauit. ⁊ ingreſſ⁹ pe
ne iuxta principē ſtetit. T. ℟.
Melliſluū florē diuino rore
madētē ſicut apis ſtudio mel
lis. Sic ꝗꝫ frequētāt ſeuerū
ꝑſulē vite documēta docētem
℣. Ut gelidos fontes cerui q̄
rūt ſitiētes. Sic. Lctō tertia
Orāte aūt populo ecce ſubi-
to columba deſuꝑ volitās ſu-
per caput ipſius cūctis vidēti
bus ꝯſedit. Qđ ꝗdā ꝓ ſigno
accipiētes cū ſacerdotio dig-
nū iudicabāt. aliȷ ꝟo indigne
ferētes ꝙ tā vilib⁹ veſtiment̄
indut⁹ int̄ ꝑmos ciuitat̄ ſta-
re ꝑſumpſiſſet: ⁊ eū inhoneſte
ſicut vxor eū exire optauerat d̄
eccl̄ia exire cōpulerūt. Altera
aūt die in eccl̄ia latitare volēs
etiā ꝑ colūbā ꝓditus ſollicita
bat corda intuētium. Tu. ℟.
Uerbū p̄ris ſūmi. vt ſ in ꝟs
In. ij. no. aā. Uerba almi cō
feſſoris ſeueri dn̄s paruulis au
rib⁹ ꝑpēdit clamorēꝗ ei⁹ cle-
mēter intellexit. Ps. Uerba
mea. aā. Dn̄e minuiſti tuū fi
delē ſeuerū paulomin⁹ ab an
gel' glia et hōre corōaſti illum
in cel'. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. Aña.
Equitatē vult⁹ dei. q꜠ nouit
cōtēplari hūc i mōte ſcō pal-
ma letū ducat ſepitēna. pſalm̄
In dn̄o ꝯfi. ℣. Iurauit dn̄s.
Tertia ꝟo die cū i Lcō. iiij.
eccl̄ia poſiti iterū aliqđ ſignū
a dō venire poſtularēt ille qui
nō i facie ſꝫ i corde videt ⁊ iu
dicat q̄ſi duriciam illoꝝ incre
pās eū ſic p⁹ ꝑ colūbā ſacdo-
tio dignū palā oīb⁹ demōſtra
uit. Tūc oēs vna voce dixerēt
Quē poſſum⁹ eligere niſi quē
dn̄s elegit iā tertio. Et appre
hēdētes eū de turba i eminē-
tiorē locū reluctātē ꝑtrahunt.
ac mutato habitu clericū fece
rūt. Deinde iuxta morē eccle-
ſiaſticū ep̄m cōſecrarūt. T. ℟.
Rex celoꝝ pie dēs ad te ſpe-
ctat laus illi⁹. Tu ꝑ eū nobis
ꝑce ac redemptis miſerere. ℣.
Plaſma tuum chriſte defen-
de benignus ab hoſte. Tuū.
Currēs aūt ꝗdā de Lcō. v.
aſſiſtentibus nunciauit vin-
centie ꝙ maritus illius eſſet
epiſcopus. At illa ſubridens
ait ſcio quia ſeuerus grāmati
ca ceteris artib⁹ imbutus. vn
de poteſt eſſe epiſcopus. Nā
p̄r mōaſterioꝝ lōgo tp̄e extitit
ꝑlimoꝝ. idcirco exēpla ꝯuerſa
tiōis illi⁹ ceteri debēt imitari
Ille ꝟo ꝗ nūciauerat verū ſe
dixiſſe affirmauit. at illa. ꝗ ha
cten⁹ inq̄t incedēdo fila i colo
tēdere atꝗ i fuſū colligere ſo-
lebat: in cathedra epiſcopali
nō imerito ſedere ꝓhibet. Hec

aūt oīa irridēdo dicebat T
℟. Sctē ſeuere xpī pſul audi
rogātes ſuulos Et impetra-
tā celitus tu defer indulgētiā
℣. O ſcē ſeuere ſydus aureū
dn̄i ſeruoꝝ gemit⁹ ſolita ſuſci
pe clementia Et. Lectio. vi.
Et ecce alt' ꝛ terti⁹ venerūt po
ri nūcio filia referētes. Tūc il-
la āmiratōe ducta ſurrexit at
q; vna cū filia ad eccleſiam cu
currit. Cunq; vera que audi
erat vidiſſet gratias deo egit
Statim vtraq; illarum ſacro
velamine cooperta vna quidē
in viduitatis. altera vero in
virginitatis propoſito pie vi-
uendo perdurarūt. Sanct⁹ ve
ro ſeuer⁹ q̄tidie i dei ſuitio pfi
ciēs ꝛ miracul' choruſcās mag
nū ꝑplo d̄ ſe ꝓbuit ſpectacl'm.
Nā oēs illius tpis in ſua ci-
uitate viros vite ſanctitate ꝛ
doctrinarū ſtudio ſanctarū
ſupabat. Tu aūt. ℟. Seuer⁹
in gaudium eſt ingreſſus an-
gelorumq; cetibus admittus
ſic de munere gaudet interi⁹.
Ut iam non ſit quod doleat
de corruptione exteri⁹. ℣. Aīa
eius in bonis demorabit' ꝛ ſe-
men eius hereditabit terram
Ut. In tercio noctur. aīi. Ad
hunc mōtem ſuſpirare fac nos
pater ſanctiſſime vt exuta car-
ne graui excipiat aula celi. ps.
Domine quis habita. Anti.
Preueniſti domine dilectum
confeſſorem tuum ſeuerum in
benedictionib' dulcedinis po
ſuiſti in capite eius coronā de
lapide precioſo. ps. Dn̄e i v
tute. aīi. Sacerdos dei ſeuer⁹
non accepit inuano animā ſu
am ipe ſuſcepit benedictōnem
a domino ꝛ modo triumphat
in celis. ps. Dn̄i eſt terra. ℣.
Amauit eum dominus. Euā
gelium Sint lumbi veſtri pre
cincti. Require in communi.
℟. Uite huius caduce con-
temptor et eterne glorie ama-
tor aſſidue ſeuere doctor bone
exempli et doctrine Per tuū
dogma gentium ſancte ſequa
mur ad regnum. ℣. Ut habi
temus in domo dn̄i in longi-
tudine dierum Per. ℟. Mi-
les chriſti glorioſe ſeuere ſan-
ctiſſime tuo pio intuitu Cul
pas nr̄as ablue. ℣. Ut cele-
ſtis regni ſedem valeam⁹ ſcan
dere. Cul. ℟. Glorioſus igitur
dei atletha hic eximius ſacer-
dos ſeuerus in plura etate ie-
iunijs et orationib' famulans
regi ſūpmo Hodie ſuſcepit me
ritorum premia ab ipo in an-
gelorum choro. ℣. Diuerſ' vt
apes florib' onuſta ita iſte ſā
ctus exiuit virtutū omniū ne
ctare oneratus Hodie. Lau-
dū aīi. Induit ops virtutum
nectare ſanctum ſeuerum pie-
tatis opus de corde ſequentē
Aīi. Seruiuit dn̄o ſanct⁹ pan

gendo ſacerdos ⁊ meruit pe-
netrare poloꝛum regna beata
An Auroꝛa croceo clari ſub
tegmine ſolis pauſant hic pſal
lebat ouanter carmia chꝛiſto.
Anti. Peruigili ſanctus cura
ſeuer⁹ ouile chꝛiſti commiſſuꝫ
q̄ꝫ gregem ſine labe regebat.
an Laudibꝫ cū gemis ꝯfeſſoꝛ
coꝛde canebat oꝛe etiam dn̄o
pſallens non deficiebat. hym
nus. Deremo petrū vt s. ℣.
Juſtum deduxit. Sup bn̄d.
aña. O ſeuere tuis pie paſtoꝛ
celitus aſſis te memoꝛē noſtri
faciat clementia chꝛiſti ac per
eum chꝛiſte nobis petimus
miſerere. Collecta vt s. Jn ſe
cundis veſpis ſup pſalmos fe
riales añ. Hic atletha tu⁹ ce
lebꝛis pietate patronus p⁹ in
uictoꝝ certamina plena labo
rum migrat ad ethereas ho-
die gaudendo choꝛeas. Alia
oīa vt s. Sup mag. añ. Ex-
ultemus deo oēs hunc i ſan
ctis collaudantes o ſeuere ſa
cer aue. preces audi: culpas
dele nos his feſtis fac adeſſe
⁊ eternis non deeſſe. Col. vt s
Seuerini. xxiij. octobꝛis fe
rialiter ſicut de confeſ. pontifi.
Deus qui nobis ſan Collcā
ctam huius diei ſolennitateꝫ
in honoꝛe ſancti ſeueri confeſ-
ſoꝛis tui atq̄ꝫ pontificis conſe
craſti: adeſto familie tue preci
bus ⁊ dōa: vt cuius feſta cele
bꝛamus eius meritis et auxi-
lio ſubleuemur. Per. Colū
bani. xxiij. octobꝛis ferialiter
ſicut de confeſſoꝛe non ponti.
Pretende nobis do- Coll.
mine miſcdiam tuam: ⁊ bea-
tum columbanum confeſſoꝛeꝫ
tuum cuius nos dediſti pro-
cinijs adiuuari: tribue maie-
ſtatem tuam pro nobis iugit
exoꝛare. Per dn̄m noſtrū ihm
Criſpini et criſpiniani xxv
octobꝛis ferialiter ſicut d mar
Adeſto domie tiribꝫ. Colla
ſupplicationibꝫ noſtris ⁊ inter
ceſſionibus beatiſſimoꝝ mar
tyrum tuoꝛuꝫ criſpini ⁊ criſpi-
niani confidenter tribue cōſe-
qui quod ſperare docuiſti. p.
Amandi. xxvi oct. feri. ſic
de confeſſoꝛe pontifice. Col.
Leta nos domine queſumus
ſancti amandi confeſſoꝛis tui
atq̄ꝫ pontificis feſtiuitas exci
piat que et iocunditatem no-
bis ſue gloꝛificationes infun-
dat: ⁊ tibi reddat acceptos. p
Jn vigilia beatoꝛum ſymōis
et iude apoſtoloꝛum. xxvij. oc
tobꝛis. Ad nonaꝫ et cet̄a om
nia de cōmuni apoſtoloꝛum.
Ad nonam et veſp. capitulū.
Per manus. Jn primis veſ.
apl̄oꝛum vna añ. ſup pſal. feri
ales Jſti ſunt due oliue Req̄
re pe. ⁊ pau. ℟. Ciues. Su-
per mag. añ Jſti ſunt viri ſci
Require in octaua pe. ⁊ pau.

Concede q̄ſ omſ̄ps Colla
deus vt ſicut apoſtoloꝝ tuoꝝ
ſimonis ⁊ iude natalicia glo-
rioſa preuenimus: ſic ad tua
beneficia promerenda maie-
ſtatem tuam ipi ꝓ nobis ſ̄ue
niant. Per dn̄m. Ad matuti.
om̄ia feſtiue de cōi aplo. L. I
SImon chananeus ⁊ iu-
das qui et tatheus frēs
fuerunt iacobi minoris ⁊ filij
marie cleophe que alpheo ſnu-
pta fuit. hi in perſidam veniē
tes duos magos zaroen ⁊ ar-
phaxat quos beatus mathe⁹
de ethiopia fugauerat inuene
runt. Tu aūt dn̄e. Lectio. ij.
Cum aūt ⁊varadach dux re-
gis babilonie cōtra indos p̄-
liaturus nullum a dijs ſuis d̄
belli exitu obtinere potuiſſet
reſpōſum: didicit a phano pri
me ciuitatis ꝓpter apoſtoloꝝ
p̄n̄tiam deos ſuos reſpondere
non poſſe. Tu aūt. Lectio iij.
Tunc dux eos inquiri fecit:
⁊ inuentos qui nam eſſent vel
qua de re veniſſent inquiſiuit
Qui reſponderūt. Si genus
queris; hebrei ſumus: ſi condi
tionem ſeruos chriſti nos fa-
temur. Si cauſam ſalutis ve
ſtre cauſa huc venimus. De-
hinc deos ſuos mendaceſ eſſe
probarunt. ac pacem ꝑ eoꝝ in
greſſum redditam nunciarūt
Tu autē domie. Lectō q̄rta.
Dux aūt ad regem eos du-
cens ait. Iſti rex ſunt dij latē
tes in effigie humana. Ma-
gi vero preſentes dixerūt eos
malignos eſſe ⁊ contra regnū
ſubtiliter cogitare. Et cū mul
titudinem ſerpentum aduení
re feciſſent apoſtoli pallia ſua
de ſerpentibꝫ impleuerūt: ⁊ in
eos ſproiecerunt dicentes. In
nomine domini non moriemī
ſed a ſerpentibus lacerati do-
lorum veſtrorum mugitus da
bitis. Tu aūt domie. Lcō. v.
Cum ergo ſerpentes carnes
eoꝝ comederent: ⁊ ipſi tanq̄
lupi vlularent: rex et ceteri ro-
gabant apoſtolos vt a ſerpē-
tibꝫ occidi ꝑmitteret. Quibꝫ
apl'i. nos miſſi ſum⁹ reducere
de morte ad vitā n̄ a vita p̄ci
pitare in mortē. Poſt triduū
igitur eos ſanabant ⁊ liberos
abire permiſerunt. Tu autem
domine miſerere no. Lcō. vi.
Apoſtoli itaq; per vnum an
num et tres menſes ibidem
manētes pluſq̄ ſexaginta mi
lia hominum exceptis paruu-
lis cum rege et principib⁹ ba-
ptizarunt. Deinde venientes
in ciuitatem ſuamair: q̄ ma-
gi predicti fugerant a ſeptua-
ginta idolorum pontificibus
a magis inſtigatis comprehē
ſi dum idolis rennuunt ſacri-
ficare trucidantur. Templū
vero fulminis ictu triphariē
ſcinditur: ⁊ magi p̄dicti i car-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN